

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 550/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. T.	Czyn z pkt. 1 wyroku .	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 16.04.2020 r. w L., woj. (...), około	wyjaśnienia oskarżonego R. T. (k. 50-51) ,		

godz. 9.00 oskarżony R. T. jechał samochodem marki A. (...) nr rej. (...) ulicą (...). Po dojechaniu do skrzyżowania z ul. (...) oskarżony R. T. nie zastosował się do znaku drogowego „A-7” ustęp pierwszeństwa przejazdu i bez zatrzymania samochodu wjechał na skrzyżowanie i rozpoczął manewr skrętu w lewo w ul. (...) (drogę z pierwszeństwem przejazdu).

2. Podczas wykonywania manewru skrętu w lewo kierujący samochodem marki A. (...) nr rej. (...) oskarżony R. T. nie zachował szczególnej ostrożności i uderzył przodem swojego pojazdu w prawy bok samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez B. R. , który poruszał się drogą z pierwszeństwem przejazdu ul. (...) jadąc prosto w kierunku ul. (...) . Warunki drogowe były dobre , świeciło słońce . Oskarżony R. T. i pokrzywdzona B. R. byli trzeźwi.

3. W wyniku tego zdarzenia B. R. doznała obrażeń ciała w postaci złamania żeber VIII, IX, X po stronie prawej, stłuczenia śledziony, stłuczenia okolicy biodra prawego, powodujących naruszenie czynności narządów jej ciała lub rozstrój zdrowia

zeznania świadków: B. R. (k. 37-38) i K. M. (k. 13), dokumenty w postaci: notatka urzędowa (k. 1) , protokół oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 2-3) , dokumentacja zdjęciowa (k. 3A-3D) , szkic miejsca zdarzenia drogowego (k. 4) .

wyjaśnienia oskarżonego R. T. (k. 50-51) , zeznania świadków B. R. (k. 37-38) i K. M. (k. 13), dokumenty w postaci: notatka urzędowa (k. 1) , protokół oględzin miejsca wypadku drogowego (k. 2-3) , dokumentacja zdjęciowa (k. 3A-3D) , szkic miejsca zdarzenia drogowego (k. 4) , protokół oględzin pojazdów (k. 5-6, k. 7-8) , protokół badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym (k. 9, k. 10) .

zeznania świadków B. R. (k. 37-38) dokumenty w postaci opinia biegłego (k. 45) .

na czas powyżej 7 dni – w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
----	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
1. OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2, 3	wyjaśnienia oskarżonego P. T., zeznania świadków B. R. i K. M. oraz dokumenty wskazane przy faktach 1,2, 3 w pkt. 1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego P. T. (k. 50-51) złożone w postępowaniu przygotowawczym w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał jak doszło do zdarzenia drogowego w dniu 16 kwietnia 2020 r. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd	

za udowodnione zwłaszcza z zeznaniami świadków B. R. (k. 37-38) i K. M. (k. 13) i dokumentami wskazanymi przy faktach 1,2,3 z pkt. 1.1..

Zeznania świadków B. R. (k. 37-38) i K. M. (k. 13) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebranych w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione . Z zeznań świadka B. R. wynika jak doszło do tego zdarzenia drogowego w dniu 16 kwietnia 2020 r. i jakie obrażenia ciała doznała w wyniku tego wypadku drogowego . Natomiast z zeznań świadka K. M. – funkcjonariusza Policji który wykonywał czynności na miejscu zdarzenia drogowego w dniu 16 kwietnia 2020 r. wynika jak oskarżony opisał powody z jakich nie udzielił pierwszeństwa przejazdu samochodowi marki T. kierowanemu przez pokrzywdzoną B. R. . Zeznania tych świadków korespondują wyjaśnieniami oskarżonego P. T. oraz z dowodami wskazanymi przy faktach 1,2,3 w pkt. 1.1..

Sąd dał pełną wiarę opinii sporządzonej przez biegłego lekarza M. R. (k. 45) . Biegły w sposób logiczny w

		<p>oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii pisemnej.</p> <p>Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia. Dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		R. T.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przepis art. 177 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega , kto, narusza chociażby nieumyślnie , zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym , powoduje nieumyślnie wypadek , w którym inna osoba odniosła obrażenia wskazane w art. 157 § 1 k.k. . Przedmiotem ochrony art. 177 k.k. są najbardziej fundamentalne z wartości, za jakie należy uznać życie i zdrowie człowieka. Nie jest natomiast przedmiotem ochrony bezpieczeństwo w komunikacji, które stanowi jedynie pewien specyficzny stan, charakteryzujący się brakiem zagrożeń dla wspomnianych dóbr. Zwraca uwagę fakt, że w katalogu tym zabrakło mienia, co jest wynikiem częściowej depenalizacji tzw. lekkiego wypadku</p>			

komunikacyjnego.
Wymogiem odpowiedzialności karnej w oparciu o znamiona art. 177 k.k. jest naruszenie reguł ostrożnego postępowania z dobrem prawnym. Ta cecha, charakterystyczna skądinąd dla wszystkich przestępstw nieumyślnych, doznaje w treści omawianego przepisu pewnych ograniczeń. Przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności karnej sprawcy wypadku komunikacyjnego uwzględnić należy okoliczności przedmiotowe związane ze zdarzeniem, takie jak trudne warunki drogowe, opady atmosferyczne, siła wiatru, stan drogi lub innego szlaku komunikacyjnego itp. Znamieniem strony przedmiotowej spowodowania wypadku jest naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu. Pojęcie tych zasad obejmuje zarówno zasady ujęte w przepisach prawa drogowego lub regulujących komunikację kolejową, wodną lub powietrzną, jak też wynikające z istoty bezpieczeństwa w ruchu zasady prakseologiczne odnoszące się do danej sfery ruchu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 II 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3, poz. 33). Zasady bezpieczeństwa dotyczące

ruchu drogowego określone zostały w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.). Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może być zarówno umyślne, jak i nieumyślne, natomiast wynikające stąd skutki dotyczące życia, zdrowia lub mienia muszą być objęte winą nieumyślną. Przesądza to o kwalifikacji wypadku komunikacyjnego jako występkę nieumyślnego. Podmiotem występkę spowodowania wypadku komunikacyjnego - ze względu na znamię naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu - może być jedynie uczestnik ruchu, którego dotyczy obowiązek przestrzegania tych zasad, a więc kierujący pojazdem mechanicznym, pieszy, woźnica, rowerzysta, osoba prowadząca kolumnę pieszych i in. (por. K. Buchała, w: A. Zoll (red.), Komentarz 2, wyd. 1999, s. 394).

Natomiast zgodnie z treścią art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 2020 r. Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 110 ze zm. kierujący pojazdem, zbliżając się do skrzyżowania, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pojazdowi

nadjeżdżającemu z prawej strony, a jeżeli skręca w lewo - także jadącemu z kierunku przeciwnego na wprost lub skręcającemu w prawo.

W powyższej sprawie oskarżony R. T. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 177 § 1 k.k. . Oskarżony R. T. w dniu 16.04.2020 r. w L., woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 25 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym. Działanie oskarżonego R. T. polegało na tym iż oskarżony kierując samochodem marki A. (...) nr rej. (...) jadąc ulicą (...), po dojechaniu do skrzyżowania z ulicą A. nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru skrętu w lewo i będąc na drodze podporządkowanej nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącemu drogą z pierwszeństwem przejazdu, to jest ul. (...) samochodowi marki T. (...) o nr rej. (...), kierowanemu przez B. R., czym doprowadził do zderzenia tych samochodów. W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzona B. R. doznała obrażeń ciała w postaci złamania żeber VIII, IX, X po stronie prawej, stłuczenia śledziony, stłuczenia okolicy biodra prawego, powodujących naruszenie czynności narządów jej

<p>ciała lub rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni – w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. (k. 45). Należy wskazać iż oskarżony R. T. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 50-51).</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		R. T.
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>W powyższej sprawie Sąd uznał , iż zachodzą przesłanki wskazane w art. 66 § 1 i § 2 k.k. i dlatego warunkowo umorzył postępowanie przeciwko oskarżonemu R. T. na okres próby 2 lat zgodnie z treścią art. 67 § 1 k.k. . Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą</p>			

wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W treści art. 66 § 1 i 2 k.k. wskazane zostały więc trzy przesłanki warunkowego umorzenia postępowania związane z czynem zarzucanym oskarżonemu to jest : społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, wina nie jest znaczna , zagrożenie karą za zarzucane sprawcy przestępstwo nie przekracza 5 lat pozbawienia wolności . W powyższej sprawie czyn który popełnił oskarżony R. T. spełnia wszystkie wyżej wskazane przesłanki. Niewątpliwym jest , iż w tym przypadku społeczna szkodliwość czynu jak i winna sprawcy nie jest znaczna . Należy zauważyć iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Należy również zauważyć iż czyn którego znamiona wypełnił oskarżony R. T. to jest czyn z art. 177 § 1 k.k. jest zagrożony karą nie przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności .

Wskazane w art. 66 § 1 k.k. właściwości

i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób życia stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania. Nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości popełnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich „znacznością” lub „nieznacznością”. Należy zatem przyjąć, że przesłanka ta wchodzi w grę dopiero po ustaleniu, iż społeczna szkodliwość czynu i wina sprawcy nie są znaczne, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie . Pozytywna ocena postawy oskarżonego i jego dotychczasowego życia ma charakter prognostyczny, prowadząc sąd do przekonania, że mimo warunkowego umorzenia postępowania sprawca będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa . Przesłanka ta nie będzie spełniona, a przeciwnie - zachodzi przeszkoda w orzekaniu o warunkowym umorzeniu postępowania, jeżeli sprawca był już skazany za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne i nie nastąpiło zatarcie tego skazania. Lege non distingente nie stanowi przeszkody w orzekaniu o warunkowym umorzeniu wcześniejsze skazanie za występki nieumyślne, a także wcześniejsze orzeczenie wobec sprawcy

warunkowego umorzenia postępowania w sprawie o występki popełniony umyślnie. (tak Komentarz do art. 66 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006, wyd. III.) . W powyższej sprawie dotychczasowy sposób życia oskarżonego R. T. oraz fakt , iż nie był on dotychczas karany (k. 55 i k. 86) , wskazuje , że spełnia on również tą przesłankę warunkowego umorzenia postępowania . Pozytywna ocena postawy oskarżonego R. T. oraz jego dotychczasowego życia wskazuje , iż będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa . Ponadto należy wskazać iż ze względu na rodzaj pracy wykonywanej przez oskarżonego, który jest zatrudniony w Starostwie Powiatowym w L. w Urzędzie Pracy , skazanie oskarżonego związane byłoby z brakiem dalszej możliwości zatrudnienia .

Jeżeli chodzi o kolejną przesłankę wskazaną w art. 66 § 1 k.k. - braku wątpliwości co do popełnionego czynu, to taki brak wątpliwości wynika przede wszystkim z postawy sprawcy i złożenia przez niego wiarygodnych wyjaśnień. Formalne przyznanie się do winy nie jest jednak warunkiem sine qua non

orzekania o warunkowym umorzeniu postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., I KK 301/03, OSNKW 2004, nr 1, poz. 9). Ustawa bowiem wymaga jedynie, aby zachodził brak wątpliwości co do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu i okoliczności tego czynu - w aspekcie wskazanych w art. 66 k.k. przesłanek stosowania tej instytucji. W powyższej sprawie oskarżony R. T. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 50-51) . Należy ponadto stwierdzić, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego w wynika niezbicie że dopuścił się on zarzucanego mu czynu który przez Sąd został zakwalifikowany jako czyn z art. 177 § 1 k.k.. Dlatego też okoliczności jego popełnienia nie budzą w powyższej sprawie żadnych wątpliwości.

#	1.6. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie	-----	-----

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. T.			<p>Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt. 7 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego R. T. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych. Sąd uznał iż ten środek karny będzie stanowił dla oskarżonego wystarczającą dolegliwość i środek ten spełni wobec oskarżonego funkcję zarówno prewencyjną jak i wychowawczą.</p> <p>Na podstawie art. 67 § 3 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego R. T. do uiszczenia nawiązki w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych na rzecz pokrzywdzonej B. R.. Sąd uznał iż kwota ta jest adekwatna biorąc pod uwagę rodzaj</p>

			krzywd doznanych przez pokrzywdzoną , stopień zawinienia oskarżonego oraz wysokość jego dochodów .
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
-----			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego R. T. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych		

	przejmując je na rzecz Skarbu Państwa biorąc pod uwagę jego dochody .	
1.1Podpis		